

Čís. 5397.

»Mimosoudní přiznání se« k souloži v kritické době (§ 163 obč. zák.) zakládá nanejvýše domněnku otcovství, neobsahuje však ještě nikterak uznání otcovství.

(Rozh. ze dne 27. října 1925, Rv I 1144/25.)

Žalobě o uznání nemanželského otcovství bylo vyhověno soudy v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

V první řadě uplatňuje žalovaný dovolací důvod čís. 4 §u 503 c. ř. s., nesprávné právní posouzení věci, vytýkáje rozsudku odvolacího soudu, že se nezabýval důležitou okolností, spisy doloženou, že se totiž jiný než žalovaný, t. j. jakýsi M. v nesporném řízení přiznal, že s matkou nemanželského dítěte v kritické době souložil. Tímto mimosoudním doznáním bylo prý již po rozumu §u 163 obč. zák. zjištěno otcovství M-ovo a nebylo pak již lze žalovati druhého, t. j. žalovaného na uznání otcovství. Než tento výklad §u 163 obč. zák. jeho věty: »aneb ten, kdož se k tomu, t. j. k souloži, byť i mimosoudně přizná« jest nesprávným, neboť přiznání se k souloži v kritické době zakládá nanejvýše domněnku otcovství, neobsahuje však nikterak ještě uznání otcovství. Pouhou domněnku lze pak vyvrátiti protidůkazem po rozumu §u 270 c. ř. s., zejména tedy důkazem, že někdo jiný jest otcem dítěte. Ostatně vykládá nauka i praxe onu větu jen v tom smyslu, že v mimosoudním přiznání soulože bylo lze spatřovati jen prostředek průvodní bez výjimečné náležitosti §u 110 ob. s. ř. a sluší za to míti, že zavedením nového civilního řádu slova ona byla zrušena §§ 266, 272 c. ř. s. (Viz k tomu Krasnopolski-Kafka Familienrecht str. 268 a theorii tam uvedenou.) Podle §u 16 první dílčí novely k občanskému zákoníku náleží nespornému soudci, by se postaral o to, by otcovství k nemanželskému dítěti bylo buď uznáno — což se v tomto případě nestalo — neb určeno pořadem práva. Byl tudíž postup nesporného soudce, jenž poukázal zjištění otcovství na pořad práva, správný a jest dotyčná výtka dovolateleva bezpodstatná. Pokud dovolatel v tom, že se odvolací soud nezabýval touto otázkou teprve v odvolání jeho nadhozenou, spatřuje zároveň také dovolací důvod neúplnosti řízení po rozumu čís. 2 §u 503 c. ř. s., padá jeho výtka již poukazem na nerozhodnost přiznání soulože osobou jinou než žalovanou. Poněvadž pak v jiném směru po stránce právní dovolatel rozsudek odvolacího soudu pokud jde o zjištění otcovství nenapadá, jest plně souhlasiti s vývodem napadeného rozsudku a míti za to, že zákonné podmínky pro zjištění otcovství žalovaného k žalujícímu nemanželskému dítěti jsou splněny.

Čís. 5398.

Pro nárok nemocenské pokladny na zaplacení dlužných nemocenských příspěvků a úroků z nezaplacených příspěvků není pořad práva přípustným.

(Rozh. ze dne 27. října 1925, R II 298/25.)